

من بی علی الحسین او ابی اوتبائی وجبت له الجنة
بعون الملك المنان وافضل خالق انس و جان

مشریه نو در حال پر طلال شهادت با سعادت امام دوم
حضرت حسن مجتبی علیه آلاف التحية والثناء تصنیف
ابو المنصور ناصر الدین سکندرشان دارا دربان
حضرت سلطان عالم و عالمیان محمد و اجد علی شاه اعدا لله مکه و سلطنة

مصرع مطلع

اقرار مصطفی کاظمی اجنبی کی بعد

بتاریخ بست و یکم رجب الثانی ۹۵۰ هجری بدرالامارة کلکتہ
در مطبع سلطانی باہتمام رئیس الدولہ علیہ طبع پوشید

نامہ ایضاً قلمی و کلامی
 و کلامی و کلامی و کلامی
 و کلامی و کلامی و کلامی

۱۰۰

اقرار مصطفیٰ کا ہی واجب تھا کی بعد
 خُتِبت علی و جو ب ہوئی مصطفیٰ کی بعد
 احسان فاطمہ ہی عیان مر تفضی کی بعد
 احسن ہی حال ابن علی فاطمہ کی بعد
 محسن کہ جو روئی حبیب اکبر اردو میں
 سبط نبی کی بخشی اداری خان شہین

۱۰۱

نیند ہویت ماہ پاک کی جید ہوئی عیان
 بخت کاسال تیسرا یاد و سر اٹھایا
 عالم پر مہر جو انور و جہان
 عالم پر نور و ضیائی ہو ماہ کا طمان
 جہری زبانی بین نام نہاں
 حضرت حسن زبان زد فرما خاص و عام

۱۰۲

کمیت ابوجہل سے جو ابوالقاسم
 سید امین و سبط و جہان
 زانو زانو و جہت و جہان
 ابن کندی و زینب و جہان
 خشت دل بول خضیعی جیون دین
 سرکار خضر و سبط و جہان

۵
 اپنی زبانِ حسنیٰ تھی حضرت رسولؐ
 محنت سی انکو پالا تھا زوجِ قبولؐ نے
 فرج تھی جامی رخِ خوشِ اصولؐ نے
 نامِ انکار و ردِ کب کیا جس نے
 با وادائی دینِ پائی ہی تو لا کھنچ سی

۶
 سبقت نہ کی رسولؐ فی کہنی پین نام
 اور والدین چپ رہی حضرت امامؐ کے
 اتنی جو پاس رہی تھی الگی رسولؐ اکرمؐ
 حسبِ میل تھی دیکھ پشیمانی
 فرمانِ حق دیا کہ سپہی سپہ پائی
 ہارون کی سپہی سپہ پائی

۷
 سید عالمؐ کی قوی رومی و رومی
 خطِ مہر تھی پاس و خورشیدِ شمس
 اوٹھیا و ہوا فراقِ کھلم کھلو
 اسمانی عرض کی کہ قدر تھی رسولؐ
 فرمائی سبب کہ بہت بدل مومن

[illegible]

۶
 پشیمانی باری باری حسن علی کلید فرق
 خدایا بنده را درون ای مشرب برق
 ای دعا سی زمره عوالت ای غروب ثبوت
 خورشید ای دای دین تو هم در گیتی

افزون بی ستمی که تیرد از کمر
در جرم بی پای و بی حسن و جمال
واجب که خدای بی او قصه و جلوه
انگیز می سی نشاند و حال و حال
او رستمه کار و خرمین گن گن

گشتن شست پاک کی گوهری پیر حسن
 جان قبول غون چمن پیر پیر حسن
 سر دار و سر فر از پیر حسن کی
 فرق چال و حسن کی فر پیر حسن
 حسن بنجامین کی حسن پیر حسن
 حسن بنجامین کی حسن پیر حسن

احقرمین حسن
 او حسن پیر حسن
 حسن پیر حسن
 حسن پیر حسن
 حسن پیر حسن
 حسن پیر حسن

گشتن شست پاک کی گوهری پیر حسن
 جان قبول غون چمن پیر پیر حسن
 سر دار و سر فر از پیر حسن کی
 فرق چال و حسن کی فر پیر حسن
 حسن بنجامین کی حسن پیر حسن
 حسن بنجامین کی حسن پیر حسن

۱
قطعه فیض القلج جامه قریشی
و یک سیمین در گزین جابر
بجمله از کشف اللغات
و صراح ۱۲

احمدی انو حکم خدا سی ر کبای دوست
شیعیه کاف کفری همی بی هوای دوست
انکی خرونی کنی بهمان کو کبای دوست
سببین کاجو یاری او سخرای دوست
اخلاقیه فیض نند جریک مو تلمست
پرا و ظافنی در و تلمست کی کجوتلمست

۱۲
چهارمین و پانزدهم است و موات که
بر باب اول است که بیست و یک است که
در حد و حدود و زیاده و کمالات
و احوال و اسباب و سببها و علل و
اثرات و فواید و مضار و عیوب و

قرآن میں آیہ ایم کہ تم ہی خلیفہ ہو
مضبوط اور تم ہی جلاویز اور اس آیت میں کلام
اور تم ہی مراد ہی ہے خلیفہ اور علی امام
یعنی محمد بن عبد اللہ بن عبد اللہ بن عبد اللہ
محمد بن عبد اللہ بن عبد اللہ بن عبد اللہ
اس آیت میں ہی اہل بیت کا قطع اور ان کے
اس آیت میں ہی اہل بیت کا قطع اور ان کے

۱۴
 اجماع بود دوست
 گری و ده موکلانی کی
 وزیران مین تکیه علی و کی
 سرگز نه موکلان روز قیامت کسی
 مادران شبست و خلد و چین کو
 حامی قبول و حیدر و احمد احسان

۱۵
 حسن ادب کی تکیه با
 گو و بختی مین تکیه و زوکی
 انجی حیات احمد و حیدر کی تکیه حیات
 انجی شید و ناعوا با حیات مین
 عالم کی موت و تکیه شیب و چین
 کیمو نکونه و احسین و حسن و چین

۱۶
 زاهدین و مرامی مشهور و روشن
 فاضل ترین نام تکیه منج و حسن
 محکم پید و ده جانی تکیه اول و حسن
 راه خدای مین پاوان بر تکیه جی و تکیه
 خوف خدای موم کی صورت پیکر تکیه

توضیح جامع و مفید
در کتب سید و دیگران
چهارم از شش لغات
مصحح ۱۲

۱۲
 احوالی انکو حکم خداست که ای دوست
 ششیم که حق حکم نمی آید ای دوست
 انکی فروتنی که بهمان کوکبی دوست
 سببین کا جو باری او سگ خدای دوست
 انظار و قیصر
 بیاد انظار فی در دو و قیصر
 بیاد انظار

۱۷
چندی ای بی فروغ کی شمع بزمِ کمال
بختِ ابرار و پادشاهان و ملوک
بزمِ بابتِ کمال و بابتِ کمال
ان کی عینِ کمال و عینِ کمال
و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال
و کمال و کمال و کمال

قرآن میں آیہ کریمہ
مضبوط اور جلیقہ کی اور
اوستی اور ای جلیقہ کی اور
جلیقہ کی اور ای جلیقہ کی اور
عزیز کی اور ای جلیقہ کی اور
الہ کی اور ای جلیقہ کی اور
الہ کی اور ای جلیقہ کی اور

۱۷۱
 از انچه بود دوست گری و ده بود لک بانی کی
 نیز از این لک بانی کی و صی کی ستم
 بر گزیده بود لک و در قیامت کی ستم
 ما و اینست و خلد و چین کو و بین
 حلی قبول و حیدر و احمد احسن

۱۷۲
 پیش حسن ادب کی کی کی کی کی
 و بعضی یکن تی و دو کی و دو کی
 انکی حیات احمد و حیدر کی کی حیات
 انکی شمسید و نا بودا باعث ممت
 عالم کی موت بود گئی انکی شب
 کج بود نکور و احسن و حسن و چین

۱۷۳
 از این یون و سمرتی مشهور بود
 از این یون و سمرتی مشهور بود
 فاضل ترین نام کی کی کی کی
 حق کج پیاده جانی کی او را نکور
 راه خدا این باقون بر منبر بی حلی
 خوف خدا سی موم کی صورت پیکر کی

علا

جب موت یاد کرے تہی ہوتی ہائی انا تارا
وقت محدود ہے پروت وہ ہستی تہی دھلا
روز بجز ایک نام سے ہوتی ہائی دھلا
نکو صراطی ہائی تر نزل تہا شکار
وقت دعا وہ غیری سیمو شہی تہی
بہر نامہ سری

ش

وقت نامہ غرضو کر تہی ہائی شہید
یاد ہست نامہ بی بی گئی اور لڑی شہید
عجب گزیدہ ہو گئی اور لڑی شہید
نامہ جبرائیل نامہ بی بی شہید
یاد خدا تہا ذکر زبان بی فصیح
صورت عجب حکم صحت و صحت

سلط

لاصفار خیر صدق ہی ہم خیر
منہم یون حسن کی وہ خیر
شرق کو ایک دو سر مغرب کو ایک
پاک پین حصار انہین و بلاد
ہم شہین ہمارا پین در واری پاد

۱۱۱
 شمر از طرح کی دو زمین بی زبانی
 بر آرد گره کا بی هر اک سی الگ بی
 من جانشان بون جلمه لغت ادنی دو شمس
 او ن دو نون ملک کلیم نون ششوا عیان
 پادشاهی سیر حجت ایل بلاد
 بوجیکو یادی دی دی هر بوجیکو یادی

۱۱۲
 پیشاپیش ایکدن سرفرازان مین مین
 میثا شایا کی گری نوان مین مین
 عجب اسد میرانام بی عرض حسین
 عباس کی پیسری بی بی بی کلب
 فرمای که بال بی بی کلب
 فرمایا شهنشاهی

۱۱۳
 مین و خدا بون پشیمان گاه بوجیکو
 یعنی یجا کی کجا و اندین صیب
 وقت غضب اسد کجا جادو اور اثر و
 جلمه غذائی انس کجا جادو اور اثر و
 عجب اسد کجا جادو اور اثر و
 کیون نه زیب عربش تیار کلام

۱۵

بان ای عروس ملک نقاب سید او
بان ای مداد چشم حباب سید او
بان باغبان دست گللاب سید او
بان ساقی خیال ثواب سید او
گلگون کمر کی باغ طبیعت نیال که
طرحی بخت چپ زبانی ده بول جلی

۱۶

اک دوزابن شیر خدار شکرت
سجادی پر نازین مصروف قیامی
بودیم یک زن صفت باد و برق آه
خوش خلق خوش مزاج خوش طوار و شگلا
خوش و بی شرم کرد و ده تیاب که تی
بر نقش پای و رخ متیاب که تی

۱۷

عشق بوی جمال جهان تاب پرده ز
من نمایان بوی که من
متیاب بوی که من
مولا فی مختصر کسب واجب پی سخن
فرمایا حاجت اینی بیان کرد زبان سی
تصدیق بوی کلام کی شری بیان سی

۱۲
 کی عرض زوچ برکتی نینین ای
 صد قد نوح صبیح کما مجکوبی
 عرضی پیسری خواشفسی کی پوی
 ضلیح کین نه سیری تننا کو بوق
 عاشقی بیون مجکوب و صلی موتی
 پیوری بیون از زوین سرافرازی

۱۳
 قوای شهنشی دور موی با باعث غلاب
 ابن علی نه موی شکیلا مشنوب عقیاب
 رونی لگی عذار موی صورت کلاب
 چکی اوی لگی تو سریش آب آب
 چشم حسن به آری جواسپنج و تابسی
 ناله روان هوا و من چشم و شابی

۱۴
 دست زان حسن شیدا و حسن
 سنی تبار عارض حسن
 سنی تکمیل نینین او در خیم
 عذار نهی دندان و عدت
 با حسن عذار نهی اکو کناره بهر
 و ده رو و نهی نهی بهر رو و نهی
 بزرگوار سکی حسن سبب نینین

13

که به که رو بر ای پاینده و درویش حسین
یو آقا ای و او را تو ای کز تاجی پشین
او را بختی سانسین تیرای ابن شمشین
شصت شب ییشتی کی تا اسمان گ

五

۱۳۱
ایمید منقطع ہوئے اور من کج اور گری
حضرت فی خیمہ لا داوہ منزل یونانی
میں جو کہ بلوائی تہ کم اسمیت بات کی
کچھ شہ کی بزرگی کی مٹی بنی رہی
بجائے غبارِ رحمت و ام شہ کی رہی
کی

پتھر مویٰ بے قواف اب کی تیرا ایک شیب
رونی کی سجا کے بانس کی سبب
دل متا نہیں ہو فز کی شیب
کے کجیم کی بوا شک کی سبب
اک بون کی ہفتہ ریرا کی قوافین

سوره

فرمایا خواب و یکپایگی بیان بی روی
و باینست بگویم که در این تالان بی روی
تا قریبی که بود خواب بی بیان بی روی
گلزار بی روی خواب بی بیان بی روی
چشم بی بین زنده بی بین بی روی
و که چشم بی بین بی بین بی روی

سوره

و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن

سوره

روئی که کلامین و یکپایگی بی روی
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن
و حسن و حسن و حسن و حسن و حسن

۳۴

یوسف کای کی سبب ای جگر تملاتی
 بوی حسن که غار مصیبت بلاتی
 قصه ز رخا کا مچای اب یاد آتی
 عاشق بوی تمباری وه کسطح ای اخ
 آزار ر تنگی کجی تی بی بی

۳۵

زندانین تم تنی حال تها تقوی کاش
 لکونو بی تمباری اسیری کی کجی
 کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی
 کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی
 کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی
 کجی کجی کجی کجی کجی کجی کجی

۳۶

یوسف تنی و جواب کباب ای اخ
 بو بو بو بو بو بو بو بو بو بو
 بو بو بو بو بو بو بو بو بو بو
 بو بو بو بو بو بو بو بو بو بو
 بو بو بو بو بو بو بو بو بو بو
 بو بو بو بو بو بو بو بو بو بو

سبب لطف شمری ایک کو درم عطا کی
 موج و صفت سی کان نہ پر نشانی
 وعدی کئی کسی می تو با کل و فاک
 طلیح خوان چش فاکس و با کس
 در پائین غرق جب سخاوت کی سنی
 اور با بولی زچسپ تہی جاست کی

اک روز ما شب ہمہ کھڑی نفس
 بحر زج جال و حیا کھڑی نفس
 عوہ کمال عوہ کمال عوہ کمال
 عوہ کمال عوہ کمال عوہ کمال
 عوہ کمال عوہ کمال عوہ کمال
 عوہ کمال عوہ کمال عوہ کمال

کیا انکسار طبع شریف حسن بین
 کیا بحر طینت شریف حسن بین
 لفظ غرور و کبر حسن بین
 فخر و کبر حسن بین
 فخر و کبر حسن بین
 فخر و کبر حسن بین

الحجابات باتین ابن علی کی تشریح و ترتیب
 اس درجہ قافلی لائی کہ ہر کھنڈا عوار و
 زبان ہست و نہست و وہ غرضی شکستہ
 تپان چشمت و تپان چشمت و تپان چشمت
 تپان چشمت و تپان چشمت و تپان چشمت

اقوال نیک سنبر فرب اب بیان کو
 فحی امور ارض و سماوی عیان کو
 کسی نہ کسی نہ اسد منان کو
 کاه فزائی دشت کو گوان کو
 مرغان سدرہ صخل علی مرزا کچین
 الہام میری ملک کو پروان کچین

باطل بین قیامت فرق و جمع کو
 دیکھ بوقت ہی کان بول بول کو
 مقدار بول بول بول بول کو
 اور شرق و غرب و شمال و جنوب کو
 شیطان کا نام ہی بول بول کو
 افزون ہی روزی و لیلیٰ کو
 کیمیت و کیمیت کو

۱۲۶
فردا امان بی ایام است
سخت بود محنت او و سکونت
زبان بی مودت و بی حکمت
مستور را یک عالم تو و او
که تخلف می نمود از حق
و آنرا که غرض بود از این

۱۶
 لستان بلند، عون تو علامت نہیں، کج
 اور دبا، بول گلہ کی تیری بدن کی
 شکست ہی کی، مردو کجیت حسن کی
 دہشتگر کی طرح، صورت محنت کی
 شکست ورنہ ہی بول ہو، حسد و کبریاں
 دفع فضول آپ ہی ہوں بال بال

[illegible]

۱۹
 آئینہ خشت موی آتش گلانی ہی
 اور آب گداز کی سوا عقل جان ہی
 حکم ابدا کی صورت مسکنی ہی
 جب تک علم جاری ہو سب کجاستیں

اور سخت تر حاجب کی نظر ان دی ہو
اک تجھ میں حاجب کو کہہ دیتی ہے فنا
وہ سخت تر معلوم اسی غم نشینی وہ دنیا
قزاقان میں جسکے باپ کو بھی ہر صبح وہ مس
اوتھی اپنی سخت تر ملک الموت کی نام
ہوا وہ ملک کے راجہ کی کہ وہ یوں لکھا تھا

اور موت سخت تر ملک الموت یعنی
 یعنی او زمین بی مرگ بی ثابت بی سستی
 خدا بی موت بی هیچ سختی و آجی
 ملک نه دادش اموات نه سعی
 سبحان رب و بحمد ربم ذات بی
 او کی رضا و کرمی ملکوتی

۱۵
 سخن کلام ابن اشد بر چو چک
 نظم کلام خدای جهان داردی صلا
 کیا فاسد کیا طبیعت و جو و ث
 امید یی خباب امام حسن سیاب
 مطلب کی بر این مری و دو و چون

۱۶
 بان ای نظم شباهت اقا کا حال کلمه
 کنز رجب و کلمه جهان به ملال و کمال کلمه
 ای بی غمی بی بی طلب بی سوال کلمه
 اب مضحک بیاد دل پیرو جوان کلمه
 یحیی بن کبکادی نهان عیان کلمه

۱۷
 و تلمیذ یون باری و خیر صادق سی خیر
 و تلمیذ یون باری و خیر صادق سی خیر
 و تلمیذ یون باری و خیر صادق سی خیر
 و تلمیذ یون باری و خیر صادق سی خیر
 و تلمیذ یون باری و خیر صادق سی خیر

۵۷

وہ چاشنی سلطنت بندہ کا زوال
 مین چاشنی باب کا چنیایا بجال
 مین چاشنی مین زیر کا اوستی کو دن وصل
 مین چاشنی مین چاشنی چاشنی چاشنی
 مین چاشنی مین چاشنی چاشنی چاشنی
 مین چاشنی مین چاشنی چاشنی چاشنی

۵۹

ان شرطوں در و عدد و نسی پہ چاشنی
 وہ زیر شہر کا امست کا او شہر
 چاشنی چاشنی چاشنی چاشنی
 چاشنی چاشنی چاشنی چاشنی
 چاشنی چاشنی چاشنی چاشنی

۶۰

جہیل نی مکر لیا سوار اور اڑانی خاک
 ہورون نی عارض و رخ و تن مکر لانی خاک
 انیس چال خدا تک بیانی خاک
 ہورون نی بدلی افشانی مکر لانی خاک
 کھو پو پو نی سنون سی باقم کو ختم کیا
 خلد و شہر عدت مین کمرانی

۱۱۱

و احقر تا جو بطن حسن مین در ایام
 آن غریز فاطمه و حبیب کی بی
 ای سواد کوه و رود و کوه و کوه
 احوال کی بید کی بی ستم و بی
 چون فاطمه و حبیب و سید و سید
 قطعه مسی و سید کی بی ستم

۱۱۲

حضرت حسن کو زمره دایه امصنیه
 بی بی سواد کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه
 جعبه کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه

۱۱۳

بالین کوه و کوه و کوه
 بی سواد کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه
 سبزی و کوه و کوه و کوه

۴۲
 بی بی جمال مصطفوی کا ہوا غروب
 دل کشی بدلتا کہ دریا کی غم میں
 عمر کی دھواں کہ کیا سر و سامن

۴۵
 این را که می خوانی به یاد داشته باش که این کتاب
 از کتب معتبره است و به جهت این که در این کتاب
 از کتب معتبره است و به جهت این که در این کتاب
 از کتب معتبره است و به جهت این که در این کتاب

۶۶
کشتی تری شمع حقیقت سیراقا ساجا لای
زینب کل این شمع عالم کو مارای
ای بهدنی شیرا حجازی کب لک مارای
کل غم کو طوف سیم حسن کل شرای
زوانه نمیری بعد نه کر نایب کو چاک
کسر که کل نه و انوار خسار و تپه ها ک

۴۳
 قاسم کو سنی کی کبھی لٹائی ہیں حسن
 محمود جان شاری کو کبھی لٹائی ہیں حسن
 راز خط شمس پیر کی کبھی لٹائی ہیں حسن
 افسوس اس جہان میں اب جا رہی ہیں حسن
 بہانیکو جہان میں اب جا رہی ہیں حسن
 اسرار ہمدردی میں جا رہی ہیں حسن

۴۴
 رخصت رخصت ہو گئی باغ حسن
 آفت ز سیدہ یون کج مصطفیٰ حسن
 یون ز سیدہ یون کج مصطفیٰ حسن
 یون ز سیدہ یون کج مصطفیٰ حسن
 یون ز سیدہ یون کج مصطفیٰ حسن
 یون ز سیدہ یون کج مصطفیٰ حسن

۴۵
 عمر مبارک حسنی چل و بسفت
 اختر صفر کا ماہ تھا اور چل و بسفت
 افسوس فاطمہ کو کج مصطفیٰ حسن
 اب فاطمہ کو کج مصطفیٰ حسن
 یون ز سیدہ یون کج مصطفیٰ حسن
 یون ز سیدہ یون کج مصطفیٰ حسن

عجلت کی وقت بھائی سی فرمایا شکوہ
نہیں ہے کہ ششم خطب کیا روی ماہ نے
میں گویا زبان کو پودین کلاہ نے
ایک ہی بعد مرگ جی کی جو چھو

۱۵
چشم و کفن کی بیدار او را زانانی
مونس موری بودی با تو که
باز بهشت نامی بی تو که
تا زده کرد تا جگر
نمانا کی بعد از شکر
رسول گریست

اور عاقلانہ تہذیب
 جلدی سے کم ہونے لگی
 بعد از اس کی پراکھ
 ہرگز نہ ہو سکے
 و نہایت دین کا شاہ از من خطہ میں
 اور عاقلانہ تہذیب
 جلدی سے کم ہونے لگی
 بعد از اس کی پراکھ
 ہرگز نہ ہو سکے
 و نہایت دین کا شاہ از من خطہ میں

باد و دریا و خورشید را که نه
 سید ابرار را که نه
 زردارسی مقابله با چار که نه
 بوی که نه
 قیاسی بی پای بی حیل و کلاه
 قیاسی بی پای بی حیل و کلاه

مردان بی استیلا که آواز و شتاب
 جمع عونی گلی زور و برهنگی
 جانی بی شخص غشای کشته کی
 با شکر و فتنه ای ده ملعون و پرور
 کتبی بی سبب سپهر و دهر و حشر
 گلزار بی شکل دوسر و زمین کی

جنب عینیت او نه چاکه بی سوا
 دین جاکه راه مار
 گدای بی چاکه بی سوا
 بعد رسول پاک
 گدای بی چاکه بی سوا
 بعد رسول پاک
 گدای بی چاکه بی سوا
 بعد رسول پاک

۹۵
 در مایه بهیم حسن فی ای نسبت با زغار
 تو خود و پرده در ی نهین مجسمی شمسار
 بعدی پی پی فعل شنیدیمین چکر
 فرمایا بهابی تنی کلانم گری باز
 کی و عطا احمدی کو کی ختم واه واه
 آوردن کو کی بی بی کرم است می

۹۶
 بهی مزانم کر تا و صفت تو در کیمی
 کسی سلسله کز تارین نجاتا
 افسوس بی که بیایی بی پی
 بوی بی تیری پرده در ی میری بی
 ان جویوین هماری همه صفتی که تیرین
 سب دیرین

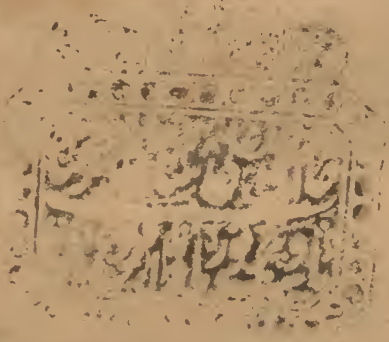
۹۷
 شمشیرین قضاوتین کسانین پی
 ممکن نیست که عاقله کول
 نقش حسن کوفت که گویا تانگی
 ملو و ده علی که که نکو پیچ
 همه که سب که باران تیر با پیچ
 بیونج

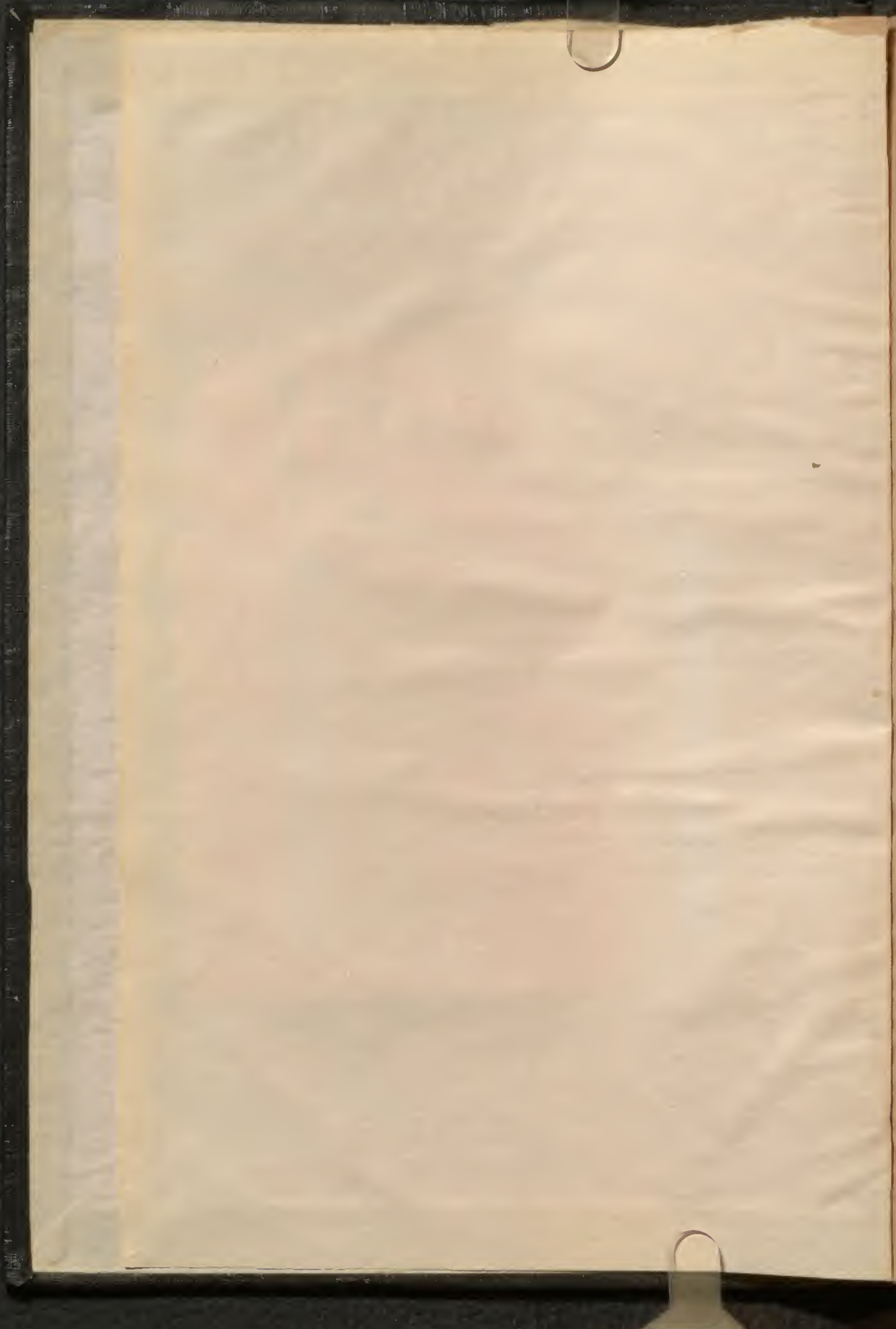
۷۲
مغان پس ای یاقوت و یاقوتی غرضت با من
نست ای پیر با کی و تو شب و روز غرضت با من
میکان ای پیر با کی و تو شب و روز غرضت با من
بارش بهوی خیاره سیدیم و غرضت با من
ای کمین مستفیدم و غرضت با من

[illegible][illegible]

بمقتاد شیرازی خباز پیوسته
پیردار مراد خلدی بازو
سببی قلم بیان موی مضبوط
خبر خردی قلم خانی موی
ای شیراز سببی موی
ای شیراز سببی موی

تمام شد

at-i 'Alī Akbar.

08

